15/03/2024

Патријарх Порфирије: Не пристајемо да било коме због тога што говори српским језиком буду ускраћена људска права

Обраћање Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија учесницима Научног скупа „Правни аспекти и последице Закона о родној равноправности“, одржаног у организацији Информативне службе Српске Православне Цркве и Матице српске, 14. марта 2024. године у Народној библиотеци Србије

Ваша Преосвештенства, часни оци, господине председниче Матице српске, уважени професори права, адвокати, научници, учесници претходног научног скупа, драги гости,

Уместо уобичајеног поздрава дужан сам да вас обавестим да из разлога за који сте већ вероватно чули нисам у могућности да са вама учествујем у разговору о теми којом се бавимо већ три године. Наиме, Наш викар, владика Антоније који је био старешина подворја Српске Цркве у Москви, се упокојио. Пошто је његова последња жеља била да буде сахрањен код храма Српског подворја у коме је служио од 2002. године, сматрам да је моја обавеза да га испратим на путу из овог пропадивог у живот вечни. Хвала вам на

разумевању.

Тема која нас окупља и која нас је данас сабрала сувише је значајна, јер последице Закона о родној равноправности не тичу се само нашег поколења. Мудри српски правник Валтазар Богишић крајем 19. столећа када је сковао синтагму Што се грбо роди, вријеме не исправи као да нас је упозоравао да не посустајемо и не одустајемо од овог посла. И заиста готово акламативна подршка свеукупне јавности после нашег скупа одржаног на овом месту пре два месеца, поготову његовим Закључцима, снажно манифестује да наш српски православни народ, али и други народи са којима делимо зраке сунца и ваздух који удишемо, неће да наредна поколења долазе на свет унапред грба. Десетине и десетине медијских наступа, писама, коментара и порука које су нам стизале о томе сведоче.

Људи који овде живе не пристају на то да мајке и очеви буду родитељи бројеви – 1 и 2, а можда и 3 и 4. Ми не желимо да наша деца не знају ко им је мајка, а ко отац, а да напослетку не знају ни ко су они сами. Ми не говоримо и нећемо говорити родно осетљивим језиком, него српским језиком. Не пристајемо да било коме због тога што говори српским језиком буду ускраћена људска права, а поготову да због тога буде кажњаван. Наш народ посебно изражава негодовање због чињенице да се од вртића, преко основних и средњих школа и универзитета, намеће промена свести и начина живота појединца и друштва у целини промовисањем родне, тачније LGBTQIA+ политике и праксе. Противно сваком демократском начелу је да личне склоности мањине коју нико не угрожава ни на који начин, нити сме да угрожава, постану опште обавезујуће за већину. Ово сабрање: професоре права, научнике, адвокате и друге учеснике, молим да данас и наредних дана предложе које правне мере је потребно да предузмемо, како бисмо у блиској будућности могли да престанемо да се бавимо овим Законом који покушава да мењајући начин међусобне комуникације, заправо потпуно измени начин нашег живота, наш етос.

Желим да изразим захвалност госпођи Питерс, једном од водећи светских стручњака за проблеме које индукује џендер идеологија и политика, а наш је истомишљеник, наравно. Она је допутовала из Брисела да би нам дала подршку, а много је у Европи и свету интелектуалаца попут ње, што сведочи да ми нисмо против демократских начела и људских права и слободе, него управо супротно. Црква, Матица, стручна јавност, читав народ, бране људска права и слободе.

И само да још једанпут захвалим Матици српској, која плови животном

матицом свог народа снажно се борећи за његова права, његов идентитет и самосвојну препознатљивост у галерији европских народа и култура.

Нека је срећан и благословен рад.

Патријарх српски
+Порфирије

mitropolija.com